

Юаннъ испрати, като свой посланецъ до папа-та, епископъ-тъ Власія Брандизуберински. —

Този пѣтъ папа-та не се забави съ отговоръ-тъ си. Презъ Марта мѣсеца сѣща-та година, той испроводи въ Българія Леона, одного отъ прѣви-тъ си Кардинали като му даде скиптръ, корона и знаме за Юанна, а за Василія патріаршески жезлъ и като му предаде зарадъ нихъ и писма, за които ще кажемъ по-долѣ. — Заедно съ Кардиналъ-тъ Леона, тръгна изъ Римъ и Юанновіи посланецъ, епископъ-тъ Власіи. Тѣ се опѣтихъ за по-спокойно чрезъ Венгрія. Но тука тѣ срѣщнахъ нечаянно препятствіе, за което нѣка ни бѣде позволено да кажемъ нѣколко думи. — По това врѣме на Българскіи царь бѣ се удало да изгони Венгерска-та войска изъ земя-та си, за което Венгерскіи краль бѣше много зълъ на него. Той още по-вѣче се разгнѣви, като чу, че при Българскіи царь иде папски легатъ съ Императорски вѣнецъ и съ такива порѣчанія. Той, нѣка да кажемъ съ думи-тъ на Райча, *позавидѣ высокимъ его шишламъ* <sup>16)</sup> и повели да спрѣтъ Кардиналъ-тъ въ Венгрія, а самъ побрѣза да напише на папа-та, съ надежда да растури вѣнчаніе-то на Юанна съ Императорска корона. Като излагаше отъ една страна заслуги-тъ си за Римска-та църква, а отъ друга неприятелство-то къмъ себе на Юанна, Венгерскіи краль всякакъ предумваше и умоляваше Светіи папа да не вѣнчава съ Императорска корона такъвъ единъ неговъ врагъ (*quod tam manifestum inimicum tuum te inconsulto tam subito in regem profuerimus coronare* <sup>17)</sup>). Но всемогѣщии папа безъ да обрѣне ни най-малко вниманіе на молба-та и на доказателства-та на Венгерскіи Краль, побрѣза да му на-

<sup>16)</sup> Райчъ II, 352.

<sup>17)</sup> Gest. In.